

[[כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך, ואמר: מכיון שנמצא כאן גם "רופא", ויכול לטעון, שיש בין ה"שלוחים" כאלו שמצד בריאות הגוף אינם יכולים לשחות כוס יין מלא בפעם אחת — אין צורך לשתות את כל הכוס בבת אחת, כי אם במשך כל ההתוועדות, עד לאמירת ברכה אחרונה.

אמנם, מובן וגם פשוט שיכולים להוסיף כו', שהרי הכוונה בהאמור לעיל (שלא ישתו בפעם אחת) אינה לגרוע ח"ו, כי אם להוסיף כו'.

ומובן, שהכוונה בכל האמור היא — לא רק לשלוחים שנתמנו ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר בעצמו, אלא גם לכל השלוחים, שהרי "שליח עושה שליח"⁵⁵, וכן הלאה, "אפילו מאה"⁵⁶, וכולם — כמותו דהמשלח ממש.

וכפרט אלו ששליחותם נמשכת כבר ג' שנים, אשר, "בתלת זימני הוי חזקה"⁵⁷, ובכל אופן, גם השלוחים החדשים שעדיין לא מלאו ג' שנים לכהונתם כתור שלוחים — הרי מכיון שגם הם נכללים בתואר "שלוחים", הרי כל האמור לעיל שייך גם אליהם.

בודאי ימצאו "בעלי מרה-שחורה" שיתעורר אצלם "ספק" האם גם הם בכלל זה — הרי עצם העובדה שהתעורר אצלם ספק שמא גם הם בכלל זה, מוכיחה, שאכן גם הם בכלל זה⁵⁸, ולכן, יאמרו גם הם "לחיים" על כוס מלא. ומה גם שבענינים כגון דא — ספיקא לחומרא, וליתר דיוק — אין זה לחומרא, כי אם לקולא — "לחיים ולברכה".

כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לנגן "והריקותי לכם ברכה".

* * *

י. בהמשך להמדובר לעיל אודות השלוחים דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו — יש להוסיף, אשר, תיבת "שליח" בתוספת יו"ד, בגימטריא "משיח", כלומר: "משיח" — הוא נשיא הדור (כדלקמן), ולכן, כאשר ה"שליח", שלוחו של נשיא הדור ("שלוחו של אדם כמותו"), מצרף ומוסיף יו"ד, עשר כחות נפשו, היינו, שמתמסר בכל עשר כחות נפשו למילוי השליחות — אזי מתגלה אצלו בחי' המשלח — "משיח".

והענין כזה:

נשיא הדור הוא — "משיח", החל מהפירוש הפשוט ד"משיח" ("משיח ה'") — מלשון משוח, שנמשח ונבחר להיות נשיא ורועה ישראל; ולא תהי' שום תרעומת ("איך וועל ניט האבן קיין פאריכל") אם יפרשו

⁵⁵ קידושין מא, א. וראה רמב"ם הל' גירושין פ"ז ה"ד. ⁵⁶ רמב"ם שם. וראה שיחת י"ז תמוז

ליל שמחת תורה

"משיח" כפשוטו, משיח צדקנו, מכיון שכן הוא האמת — שנשיא הדור הוא משיח שבדור.

ובפשטות: ענינו של כל נשיא ורועה ישראל בדורו הוא — משה רבינו שבדורו, "אחפשטותא דמשה בכל דרא ודרא"⁵⁹, ולא עוד, אלא שכל תלמיד חכם אמיתי נקרא בשם "משה" — "משה שפיר קאמרת"⁶⁰. ומכיון שמשה רבינו הוא גם משיח צדקנו, "גואל ראשון הוא גואל אחרון"⁶¹, נמצא, שנשיא הדור, משה רבינו שבדור, הוא גם משיח צדקנו שבדור.

ולכן, כאשר נשיא הדור ממנה שליח — שלוחו של אדם כמותו, והשליח ממלא את שליחותו תוך כדי מסירה ונתינה בכל מציאותו, עשר כחות נפשו — אזי כשישנו מציאותו של ה"שליח" בצירוף מספר עשר (עשר כחות נפשו) נעשה "משיח", היינו, שמתגלה בו כחי' המשלח — "משיח", ועי"ז נעשה גם הגילוי דמשיח צדקנו כפשוטו.

ובכל אופן, גם אלו הטוענים שסגנון כזה ותוארים כאלו הם למעלה מכפי יכולת הקליטה דכלי השגתם — הרי אין כל נפק"מ אם בכחם לקלוט זאת אם לאו, ואין זמן להמתין עד שהדבר יקלט בכלי השגתם;

יפרשו את הכוונה שנשיא הדור הוא "משיח" — כפי שירצו, אבל העיקר — שימלאו את שליחותו של נשיא הדור בהפצת היהדות והמעיינות חוצה, ובענין שהזמן גרמא — ללכת לשמח יהודים בשמח"ת ולעוררם להוסיף בכל עניני יהדות, תורה ומצוותי,

כולל — חיזוק האמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו, "יעמוד מלך מבית דוד כו"⁶², בשר ודם בעוה"ז הגשמי, אשר, "כל מי שאינו מאמין בו, או שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו, שהרי התורה העידה עליו . . . בדברי הנביאים . . . כל הספרים מלאים בדבר הזה" (כפס"ד הרמב"ם⁶³),

ובדרך ממילא, ממהרים ומקרבים ופועלים את התגלותו וביאתו של משיח צדקנו — שכן, האמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו [כפי שהדבר בא לידי ביטוי בתפלה ובקשה "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח . . . כי לישועתך קוינו כל היום", וגם בשבת ויו"ט: "ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים" — בקשה אמיתית, שהרי אומרים זאת בתפלת העמידה — "כעבדא קמי מרי"⁶⁴; ובודאי שרוצים ומבקשים שיתקיים הדבר תיכף ומיד, שכן, מדוע לדחות דבר

59) תקריז חסי"ט (קיד, א), וראה ב"ר פנ"ו, ז, וח"ג רעג, א, 60) שבת קא, ב, וש"נ, וראה תר"א יתרו סח, ג, 61) ראה שמור"ר פ"ב, ד, וח"א רנג, א, וראה לקו"ש ח"א ע"ז 8 ואילך, וש"נ, 62) ומכ"ם הלי מלכים ספ"א, 63) שם רפ"א, 64) שבת י, רע"א, וראה רמב"ם הלי תפלה פ"ה ה"ד, שו"ע אדה"ז הלי